

מצרפין שקלים פרק שני שקלים

קרנ

עקירה משום פסח לכן בשמירה פסול: והוא שקר
וכשקרב החטאת לבסוף ה"ל מותר חטאת שהוא
חטאת מתוכן אפ"ה ה"ל כמעטות סתומין וכאילו עז
חטאת ילכו לים המלח לא נהנין ולא מועלים והשאר ר

ריבב"ן

למעט והבא את אמר מן לרבות אמר ר' מנחם
הבא נמי מן למעט מיעוט אמר ר' בן
הבא מיעוט שאינו צריך קצוב וצני אדם מן
למעט הוא שאינו בא אלף מן האילים בצד.
המיון הוא חביב וחס מן האלף קרוב מן
הבכשים ואף המעט לעולם מעטה מותר
הפסק בא עולם אמר ר' אבין משוין דבר
לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משוין דבר
הוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה אמר ר' יוסי
משוין קדשים קלים לשם קדשים קלים משוין
קדשים קלים לשם קדשים קלים וצב"ק וצב"ק
(דף ע"ג) אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב
למי למותר הפסק שקרב שלמים שואמר וצבת
פסק ל' אלהיך זאן וקבר ויו פסק זאן הבק
הבק אלף מותר זאן לדבר בגא מן הבק
והיו שלמים: **גמ' מותר לזוירם:** פירש שמות לזויר
וירא ולא פ' **למי** מותר לזוירם: **מוסר שצוים.**
זאן פירש למי שיהא המותר לשוין: **ומוסר שצוים.**
לאומר צווי לדלרבו נדר אפי' אם ישארו: **מוסר**
החם. להכריעין והולאות וקדומו יורשוין פסק
גמרי הדין (דף ע"ג) אמר רבא וצווי טעמייהו
הבא מנא אפי' מנא מנא לטעמיה דר"ע הוה
לא מנא הוא מ"ק סבר ר' מביב ליה יורשין
אחיל אילומיה בגי יורשין ור"מ מספקא ליה אי
מחיל אף הלכך אף מונע דא שיק אלויה
ור' זמון פשיטא ליה דלא מחיל הכי עשה שיש
על קברו נפש פ' מצבה על קברו לומר פלוני.
יורשמיין פ' בחזקת שאין לו וגמלא שיש לו
סבר ר' ירמיה למנער מותר המה יורשין א"ל
ר' אחי דחוטריה הגע עמך דלא חוון אלף ליה
ואינו חייב ליהון ופטור מגדרו מיכן הויחם אם
נדר דקדק לאחד וצווי שהוא רמאי ויש לו
אילו נמי ליהון לו:

תקלין חדתי

[illegible][illegible]

הביא רבינו האי א"ל אגב כו' כנ"ל: דזעירא לא שאל כו' וכך נהגין כו' דאינון נהגין ומקיימין והגומן שלום לרבו כו' היינו שאינו אומר שלום עליך רבי ומורי כדפירש"י שם דהא ברפ"ד דנו

תורה אור השלם

1. ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו: איוב כט ח

העדה

1

מסורת הש"ס

(א) מזיר כה א, ב, מימות,
(ג) עיין מזיר כו ב,
(ד) [מוספתא פ"א] סנהדרין
מח א, ה, (סנהדרין מח א)
מוספתא פ"א, ו, ב"ר פרשה
פב, ו, ברכות פ"ב הלכה א
מו"ק פ"ג הל"ט, ח, ליה,
טו) יבמות לו ב,

עין משפט

נר מצוה

כח א מ"י פרק ט
ממזירות הל"א:
ל ב מ"י שס הל"ו:
לא ג מ"י פרק ד
ממעילה הל"ג:
לב ד מ"י פרק ה
מפסהמ"ק הל"ח:

לג ה מיי שס:
לד ו מיי פרק ט מממ"ע
הלכה יח והל"ז
טוש"ע יו"ד סימן רנג
סעיף ו וסימן שנו סעיף
א:
לה ז מיי שס טור שו"ע
שס:
לו ח מיי פרק ד מאכל
הלכה ד:

נוסחת הבבלי

(א) אר"י בר ציבין דר"ח
(ב) בר ציבין אליבא דר"ח
כ' : (ג) נסכים שמואל ורב
הסדא ור"א שלשן כ' רב
הסדא הוא דכח שמואל
דאמר רב אסי כ' ר"א
דמיא מותר כ' :
(ד) ואיל על ר"ח כ' ר'
אלעזר כ' שאיל בשני
כ' : (ה) קמי דאורא
א"ל כ' :

הגהות הגר"א

[א] ה"ג הלכה היא בנזיר
וכי' ומלאת חמשת מימיו:
[ב] מלאת חמשת מימיו:
וה"ל כל שדמי חטא'
וכי':
מיערבין בהן [ג]
[ג] ה"ל חלו נזירות למאסות
דמי חטא' ילכו ויהי ומה
והשאר יצאו חלו עולה
ותמי' שלמים ומועלין בכוזין
ואין מועלין בנקמתן ויהי
וה"ל הרב"ס: [ד] ה"ל ע"ד
ד"ר יוסף בר בון ושמואל
ר"ם ור"א שלשן אמרו
דבר' א' והשאר צניעותם
ומנקה: [ה] ז"ל ר"א
לדאמור: [ו] ז"ל לא קד
יהי העשה:

ציון ירושלים

ואין ממחין ביד
הפרנסים. עי' נמ"י פ"ק
דנ"ב ונש"מ ח"א ש"א
סימן סו: נהגין גבן
דזעירא לא שאל
בשלמא דרבה. עיין שו"מ
פמ"א ח"א בהקדמתו
ובחיבורי יד שאלו סימן רמז
בארתי הדברים באורך:

גליון הש"ס

[נא] עי' ק"ע ולא דק
בגשמי וז"ל יצא בחציו
ועולה וחציו שלמים וכן הוא
וצ"ב ב"ש וצ"ב ב"ש
ב"ש נזיר דף קה ע"ה
ב"ש יפלו ודף קה ע"ה
ב"ש תמנא: [ג] עי' בבב' י"ד
סימן רנג ג"ס שו"ת
ה"ה"ה"ה ו"ע. ועי' בבב' י"ד
ה"ה"ה"ה י"ד ש"ס: [ג] עי'
תוס' ערוך נזיר דף נג ע"ה
ד"ה ונאמר ועי' שו"ת
ה"ה"ה"ה סימן תכא: